

Kunstenaars Vereniging Flevoland

Geen Zee te Hoog

2005

kunstenaars vereniging flevoland

www.flevokunst.nl

Kunstenaaars

Fred van Welie
Jos Akkermans/ Ivo Winnubst
Else van Luin
Daad
Sonja Rosing
Jan Coenen
Erik Fakkeldij/ Jolle Roelofs
Willem Hoogeveen
Willem de Wolf
Anita de Harde
Mariël Bisschops
Sacha Janzee
Nancy van Overveldt

Geen Zee te Hoog werd georganiseerd door
de Kunstenaaars Vereniging Flevoland

Met dank aan:
De Provincie Flevoland
Het Cultureel Centrum Corrosia in Almere
Het Groenhorstcollege in Lelystad
Het Nieuw Land Ergoed Centrum in Lelystad
De gemeente Almere
en de deelnemende kunstenaars

De tentoonstelling werd samengesteld door Hein Walter
Fotografie en vormgeving: Fred van Welie.

kunstenaaars vereniging flevoland
©2005
www.flevokunst.nl

Het Nieuw Land Ergoed Centrum in Lelystad

De KVF heeft voor het project 'Geen zee te hoog?' 15 Flevolandse kunstenaars uitgenodigd om kunstzinnige, kolderieke, creatieve, lumineuze en vooral fantasierijke oplossingen te bedenken voor het dreigende probleem van het rijzende zeewater. Het project werd opeens heel actueel door de tsunami op 26 december 2004. De voorbereidingen waren toen volop in gang.

De tentoonstelling zou een *reizende* tentoonstelling worden: van Lelystad naar Almere en weer terug naar Lelystad.

Geen zee te hoog?

Global dimming, Kyoto, gaten in de ozonlaag, broeikas effect, het smelten van de ijskappen, luchtvervuiling, smog.... er gaat geen dag voorbij of er staat wel iets alarmerends in de krant over het milieu.

Dat de aarde stilletjes aan warmer wordt, lijkt wel zeker, maar hoeveel en hoe snel en met welke effecten, daarover verschillen de wetenschappers van mening. De ene groep kondigt voorzichtig een zeespiegelstijging aan van hooguit 90 centimeter in de komende 100 jaar, de andere groep beweert dat de zee in 30 jaar tijd met 6 meter zal stijgen.

Als wetenschappers het al niet met elkaar eens kunnen worden, wat moeten dan gewone stervelingen? Pompen of verzuipen? Afwachten? Niets doen?

exposities:

- Het Groenhorstcollege in Lelystad

Gestart werd op 28 januari in het Groenhorstcollege in Lelystad, een 'groen' VMBO en HAVO-college. Het probleem van het zeewater is een probleem waarmee vooral toekomstige volwassenen te maken krijgen; en die toekomstige volwassenen zitten nu nog op school. Om die reden is gekozen voor het startpunt in een school. (Op 28 januari hield het College een Open Dag, zodat er meteen een heleboel mensen de gelegenheid kregen om de tentoonstelling te zien).

De tentoonstelling vormde het begin van een Themaweek binnen de school over de zee en de toekomst, waarbij op verschillende vlakken en tijdens verschillende vakken tijd in het project gestoken werd. Tijdens Nederlands, geschiedenis, Bloemschikken!!, en natuurlijk handvaardigheid.

Om de betrokkenheid van de leerlingen bij het project te vergroten en om ze inzicht te geven in de manier waarop kunstenaars te werk gaan, hadden we drie exposerende kunstenaars gevraagd om lessen te geven aan drie klassen. In groepjes van 5 kinderen hebben de leerlingen aan hun kunstwerken gewerkt. (Een bijkomend idee van deze opzet was om te ontdekken of er mogelijkheden zijn voor de KVF om bij toekomstige projecten met kinderen te werken. Het antwoord daarop is positief, mits de kunstenaars werkelijk leiding geven en de kinderen meer als uitvoerders zien van kunstwerken dan de bedenkers.) De inzet van de lessen was 'kinderen maken kunstwerken onder begeleiding van kunstenaars; de beste werken zouden bij de volgende locatie onderdeel uit gaan maken van de tentoonstelling.

- Cultureel Centrum Corrosia in Almere

De volgende locatie was het C.C.C. in Almere. Op 5 maart werd de tentoonstelling 'Geen zee te hoog' geopend. Daar maakten de werken van de kunstenaars (aangevuld met enkele kinderwerken) onderdeel uit van een grotere tentoonstelling die aansloot bij het thema van de boekenweek, 'de geschiedenis van Flevoland'.

De andere pijlers waren:

- Flevolandse bodemschatten in bruikleen gegeven door het Nieuw Land Erfgoed Centrum in Lelystad.
- Originele tekeningen uit de boeken Toekomstflitsen en Toekomstbeelden van de futurologen de gebroeders Das.
- De start van de website 'Het geheugen van Almere'.

Naast het organiseren van lezingen en andere activiteiten rond het thema, was een van de manieren om bezoekers te trekken een speciaal voor deze tentoonstelling opgezet lesprogramma. Dankzij een subsidie van de gemeente Almere was het mogelijk geworden om ruim 20 uur op scholen gastlessen te geven aan de hand van de werken van de tentoonstelling. Zestien middelbare schoolklassen vooral 1ste en 2de klassen hebben op deze manier kennis genomen van de tentoonstelling door óf in het C.C.C. te komen en daar rondgeleid te worden óf door de werken te zien in boekjes die speciaal voor deze gastlessen in een oplage van 30 stuks gemaakt waren.

Tijdens die gastlessen kregen de kinderen ook de gelegenheid om zelf hun fantastische oplossing te bedenken en uit te werken. Al die oplossingen zijn verzameld in een map. Die map maakte deel uit van de tentoonstelling.

Ongeveer 600 bezoekers hebben de tentoonstelling in het C.C.C. bezocht. Als we de leerlingen daarbij optellen, kunnen we dat aantal bijna verdubbelen.

- Het Nieuw Land Erfgoed Centrum in Lelystad

Meteen nadat de tentoonstelling in het C.C.C. voorbij was, reisde een deel van de tentoonstelling naar het Nieuw Land Erfgoed Centrum in Lelystad. Negen werken zijn daar tot half juni te bezichtigen. Mogelijk wordt de tentoonstelling verlengd.

Als ons het water aan de drempels staat
zullen wij onszelf met schoolslag redden,
zoals de zwemjuf ons geleerd heeft:
strek, wijd, sluit...strek, wijd, sluit.

Voor wie van ons op dat moment
zijn A. niet heeft, is er lucht
in plastic opgeblazen: groot genoeg
om kleine villa's mee te laten drijven.

Koop hier uw zwembandjes. Overleef de Toekomst!

De fabrikant is niet aansprakelijk te stellen
voor ongelukken en calamiteiten, verdrinking, inzinking of anderszins,
als de zwembandjes op een andere manier toegepast zijn dan de voorschriften voorschrijven of
als er zonder toezicht gebruik van is gemaakt;
verder vervalt elke verantwoordelijkheid van de fabrikant
als de toekomst anders zal blijken te zijn dan in het verleden werd verwacht.

Sacha Janzee

De leerlingen van het
Groenhorstcollege aan het werk.

Geen Zee te Hoog

Ik stel me voor dat, gebruik makend van de ervaringen bij de bouw van de ArenA Amsterdam en de waterkering in de Nieuwe Waterweg bij Hoek van Holland, er tegen de tijd dat het water echt tot onze Flevolandse lippen gaat stijgen, er een schuifbaar glazen dak geconstrueerd wordt, die over de hele provincie heen schuift. Hoe hoger het water komt, hoe verder het dak dicht geschoven kan worden. Net zolang tot het bovenaan gesloten wordt en we leven onder een gigantische koepel en de vissen rondom en boven ons zullen zwemmen. Ik denk daarbij aan de aquaria zoals in Blijdorp en in Scheveningen.

We moeten het open en weidse karakter van Flevoland wel in ere houden. Dat is immers de reden om juist in deze provincie te gaan wonen. Daarom stel ik me voor dat er midden in de drie polders, Noordoostpolder, Oostelijk Flevoland en Zuidelijk Flevoland elke een centrale "schuifdak-hefboom-machine" te construeren, van waaruit het glazen dak wordt opgetild.

Elke polder is pakweg dertig kilometer breed. Dus die hefboomen zullen zo'n vijftien kilometer lang worden. Wanneer het water steeds zou blijven stijgen en het dak uiteindelijk geheel gesloten zou moeten worden, is het plafond nog vijftien kilometer hoog. Dat zal niet als een claustrofobische benauwenis kunnen worden ervaren.

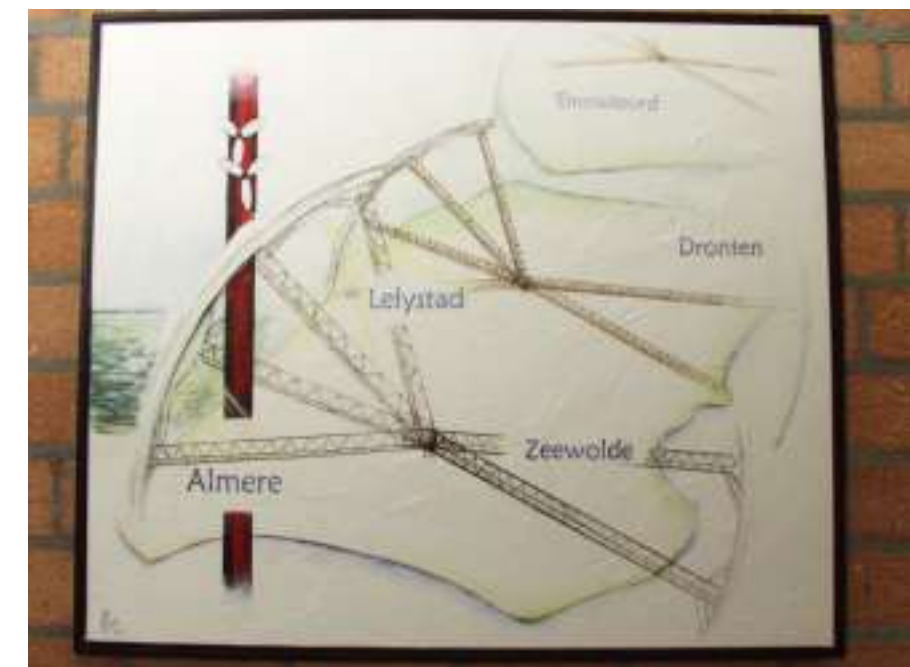
Wel zullen we geen fossiele brandstoffen meer mogen toepassen. We kunnen immers de uitlaatgassen niet meer kwijt. Vervoer zal dan elektrisch aangedreven moeten worden. Elektriciteit kan uit de wind en getijdenverschillen worden opgewekt. En wanneer het water om ons heen te troebel is om goed zonlicht toe te laten, kunnen we aan de binnenkant van het glazen dak schijnwerpers schroeven, die door middel van daglichtlampen (die nu al te koop zijn) Flevoland kunnen verlichten. Het licht van die lampen bevat ook een niet-schadelijke hoeveelheid UV-A- en UV-B-licht, zodat allerlei biologische processen op een natuurlijke manier door kunnen gaan. Planten kunnen gewoon groeien en de mensen zullen er leuk een beetje gebruid kunnen rondlopen. De zon zal dan immers elke dag schijnen!

Ik stel me ook voor dat verbindingen met "het oude land", zoals bijvoorbeeld Amsterdam, kunnen worden gerealiseerd door middel van windtunnels. 's Morgens blaast de wind keihard richting Amsterdam en 's avonds weer terug naar Almere. Het is dan aangenaam om fietsend naar je werk te gaan. Een beetje beweging en onderwijl lekker kletsend met stadsgenoten: files bestaan dan niet meer, forensen wordt dan eindelijk aangenaam.

Kortom, laat het water maar komen. Niets om je zorgen over te maken....

Hoewel, eerlijk gezegd, weet ik niet of ik wel in zo'n kaasstolp zou willen wonen. Ik denk toch dat ik dan voor die tijd naar een hoge berg ga verhuizen.

Else van Luin

Object: DAad

Bouwen met water

Water uit de zee dragen.
 In gebieden waar het niet vriest,
 kan er in muren van huizen zeewater verwerkt worden.
 Werkt bovendien isolerend.
 In koude gebieden kan er binnenshuis
 in spullen zeewater verwerkt worden.
 Zitbanken vol zeewater.
 Zeewaterbedden.
 Zeewatervloeren.

Hein Walter

De bestuurbare aarde

De aarde cirkelt met onnoemlijke vaart
 in een baan om de zon.
 De mens heeft (nog) geen controle
 over de bewegingen van de aarde.
 Maak van de aarde een geleid projectiel.
 Bouw parken van straalmotoren op geschikte plekken.
 Daarmee wordt de aarde bestuurbaar.
 Breng de aarde in een iets ruimere baan om de zon.
 Net zoveel om de opwarming teniet te doen.
 Als de aarde weer wat warmer moet,
 dan sturen we gewoon wat dichters naar de zon.

Hein Walter

Verander water in dikker water

De mens is bijna in staat om zijn eigen DNA te lezen.
 De mens is in staat om genetisch te manipuleren.
 De mens moet in staat zijn om de samenstelling van
 water te veranderen, met behulp van waterzuigers.

Water bestaat uit twee waterstofmoleculen
 en een zuurstofmolecuul.
 H^2O

Laat water bestaan uit drie waterstofmoleculen
 en een zuurstofmolecuul.
 H^3O

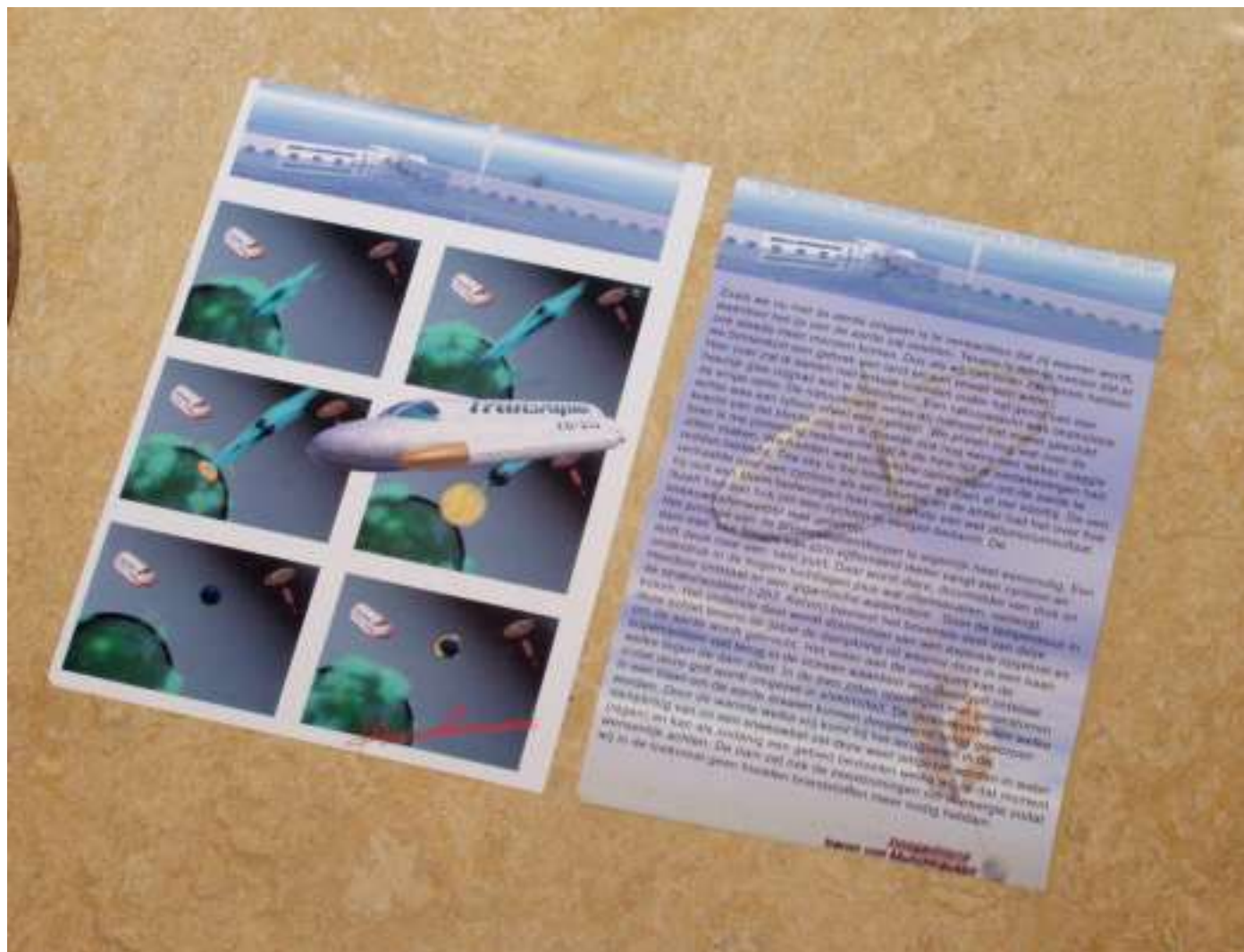
Dat spaart op moleculair vlak ruimte.

Dus klinkt het water in.

Want er komt minder zuurstof in het water
 en dus meer zuurstof in de lucht.

Meer zuurstof in de lucht geeft meer druk op het water,
 waardoor het waterniveau zelfs extra zakt.

Hein Walter

Geen Zee te Hoog.

Vroeger dacht men dat mensen, zonder hulpmiddelen, niet dieper dan 50 meter onder water kunnen duiken vanwege de hoge druk. Tegenwoordig ligt het wereldrecord ruim boven de 200 meter. Het duiken moet dan wel heel snel, de longen kunnen er niet zo goed tegen, maar je lichaam kan het aan. Het menselijk lichaam wordt niet samengeperst door de hoge druk omdat het voor meer dan 90 % uit water bestaat.

Water is bestand tegen hoge druk en tegen water. Het ligt dus voor de hand om dijken van water te maken. Water is een goedkoop materiaal waarvan wij te zijner tijd een overschot hebben.

Je moet natuurlijk wel zorgen dat je dijken dan niet wegstromen.

Dat kan op verschillende manieren.

- Bevriezen is waarschijnlijk qua energiekosten niet haalbaar. Het zoetwater is nu nog grotendeels als ijs op land opgestapeld, vooral op Antarctica. Maar door de toenemende temperatuur stijgt de zeespiegel en lopen wij kans kopje onder te gaan.
- Chemisch binden van water is een mogelijkheid. Met gelatine kun je mooie puddinkjes maken die water vast houden. Wat op kleine schaal kan zou ook op grote schaal kunnen werken.
- Verpakken, zoals het water bij de mens in cellen verpakt zit, is een andere voor de hand liggende mogelijkheid. Een voordeel is dat nooit alle cellen tegelijkertijd lek kunnen raken. Zo zou je water in vaste stapelbare kunststof containers kunnen verpakken, of in een soort schuimstructuur, zoals bij het afwassen maar dan niet van zeep maar verhardende kunststof.

Je zou deze containers zo kunnen ontwikkelen dat er in gewoond kan worden zolang ze nog niet nodig zijn als zeevering. Je kunt ook containers op de dijken stapelen en er op gaan wonen of zelfs in de dijken wonen.

Behalve voor dijken kun je de containers ook gebruiken om het land te verhogen, er (zoet)water in op te slaan en er bovenop te gaan wonen. Je kunt er eilanden van bouwen die rondrijven op de oceanen. Dan moet er uiteraard wel lucht in bewaard worden. Gebruik als onder water zwevend object is ook een mogelijkheid, of een functie als aquarium.

Vorm

Als je voor één of meerdere van deze oplossingen kiest, kun je veel werken aan de vorm van de puddinkjes of de stapelbare containers. De zeshoekige basaltzuiltjes die nu vaak voor dijken worden ingezet kunnen inspiratie zijn. Deze zeshoekige structuur ontstaat spontaan bij afkoeling van oceanisch magma tot basalt omdat de energetisch voordeligste manier is (natuurwet). Deze structuur wordt overigens ook door bijen gebruikt bij het bouwen van de honingraten. Ook andere stapelbare vormen zijn mogelijk.

Mijn eindproduct is een ruimtelijke vorm met tien vlakken en een zeshoekige doorsnede in de ene richting en een vierkant in de andere richting. Deze ruimtelijke lichamen zijn op diverse manieren stapelbaar en aan elkaar te koppelen.

Jan Coenen

Span in de zee langs de kust
holle buizen als snaren.
Maak van de zee een immens instrument.
De branding laat trillen de snaren
en doen horen de stem van de zee,
muziek uit de diepte.

De zee kan zich eindelijk uiten:
opgeslagen spanning komt naar buiten,
verdriet van eeuwen, donker verleden.
Het water zal breken,
karma vergeten.

Als de golven getemd zijn,
goed gestemd zijn,
brengen we cilinders aan in de deining,
die maken een draaiende golfslag,
die maken de klanken harmonisch en ritmisch,
muziek van de toekomst.

In de hele wereld
zullen de mensen het horen.
Ze stappen in boten en worden geraakt
door de diepe halen van moeder aarde.

Mens en water zullen elkaar vinden.
De zee laat zich stromen
waarheen we het willen.
Dijken zijn niet meer nodig.

Nancy van Overveldt

Staat ons het water aan de lippen?
Spuut dan de wallen vol met siliconen,

om onze fraai vervuilde grond
tegen invloed te beschermen.

Want zó zijn onze manieren:

We sussen de bittere waarheid
graag met zoete woordjes.

Wie gekust wil worden
maakt zijn lippen van fluweel.

En wie niet blind is voor de inktvlek
die we maken in de tijd,

die ziet onder handen vast ook poten.
Om te helpen? Om je een schop te verkopen.

Willem Hoogeveen

Een manier om te ontkomen
aan het stijgende water,
is om er aan te wennen.

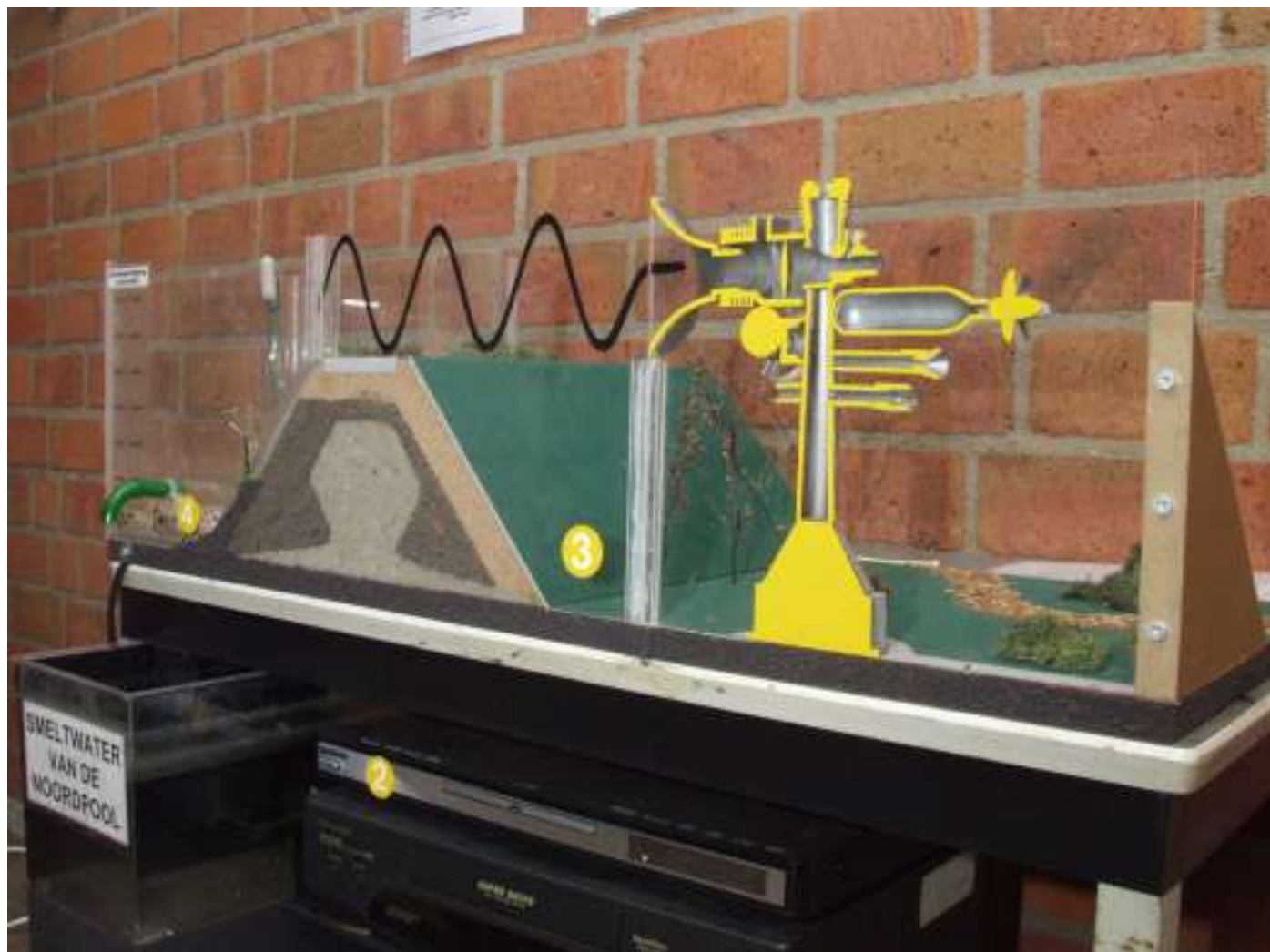
Spring dagelijks
met kleren aan
in het water
en tegen de tijd
dat het stijgende water ons
aan de lippen is komen te staan,
zijn we er klaar voor.

Geen water naar de zee dragen
maar je laten dragen door het water.

Het enige alternatief dat ons rest,
is ijs naar de polen brengen...

Willem de Wolf

"SPEEL MOEDER NATUUR EN MAAK EEN SPRONG IN DE TIJD...
ZIE HOE WE FLEVOLAND IN 2105 BEVEILIGEN TEGEN HET WATER."

STAP 1
DRUK OP KNOP 1
WE SMELTEN DE NOORDPOOL
DOOR 100 JAAR IN DE TIJD TE REIZEN

STAP 2+3
DRUK OP KNOP 2 EN PLAATS
DE SCHUIF (3) TUSSEN DE HOORN EN DE DIJK
ZIE HOE DE GELUIDSGOLFOPWEKKERS
HET GESTEGEN WATER TEGENHOUDEN
DOOR HUN STERKE GELUID

STAP 4
DRUK OP KNOP 1 ALS HET
SMELTWATER 2105 HEEFT BEREIKT

STAP 5
SNAP JE HET PRINCIPE?

REIS DAN WEER TERUG IN DE TIJD:
-DRUK OP KNOP 2
- HANG DE SCHUIF (3) TERUG
- HAAL DE STOP (4) UIT DE KRAAN
- DOE DE STOP TERUG ALS JE WEER IN 2005 BENT

EN... GOEDE REIS GEHAD?
GOLF TEGEN GOLF!

Object: Erik Fakkeldij, Jolle Roelofs

Wat is ozon?

In de natuur wordt, bij bepaalde chemische reacties, ozon geproduceerd. De bekendste plaats waar dat gebeurt is natuurlijk de ozonlaag, waar ozon wordt geproduceerd door de ultraviolette stralen van de zon. Er vindt daar een continue proces plaats, waarbij zuurstof wordt omgezet in ozon. Dagelijks wordt er zo 300.000 miljoen ton ozon geproduceerd. Maar ozon wordt bijvoorbeeld ook aangemaakt bij onweersbuien en watervallen. De speciale frisse geur die men ruikt na een onweersbui is ozon - het woord ozon is afgeleid van het Griekse woord azein dat ruiken betekent.

De ozonlaag, of ozonsfeer, is de laag in de atmosfeer met de grootste concentratie ozon. Die laag bevindt zich op een hoogte van tussen de 15 en 45 km. De totale dikte van de ozonlaag is ongeveer 15 kilometer.

De ozonlaag heeft een belangrijke biologische functie: het absorberen van de ultraviolette straling van de zon. Zonder de ozonlaag zou het leven op aarde niet hebben kunnen ontstaan.

Er zijn meerdere gaten in de ozonlaag (ook boven Europa); de grootste bevindt zich boven Antarctica. Dat gat werd in 1985 ontdekt. In september 2000 was het drie keer groter dan de Verenigde Staten.

Een van de gevolgen van de aantasting van de ozonlaag is de vermindering van de hoeveelheid plankton in de zee.

Plankton absorbeert kooldioxide. Minder plankton betekent meer kooldioxide, dus een toename van het broeikas effect. Overigens is het zo dat het broeikas effect een normale toestand is; zonder het broeikas effect zou onze planeet koud zijn.

Door de afname van ozon in de hogere luchtlagen kan meer zonnestraling de aarde bereiken. De onderste lagen van de atmosfeer worden daardoor opgewarmd: toename broeikas effect.

Door o.a. bepaalde stoffen (cfk's) te verbieden, hoopt men het groter worden van het ozongat tegen te gaan.

De oplossing

Door de opwarming van de aarde smelt het poolijs. Hierdoor stijgt het zeeniveau en komen er steeds heftiger regenbuien. Dit komt door het te grote broeikas effect.

Een manier om het broeikas effect op een gewenst peil te krijgen, is iets te doen aan de gaten in de ozonlaag.

In ozonfabrieken wordt water met zuurstof gemengd en op die manier ozon geproduceerd. Tijdens het proces ontstaat ook waterstof - schone brandstof.

Speciale schone kortereafstandsraketten, onbemande spaceshuttles, die voor dit doel ontwikkeld zijn, worden naar de ozonlaag geschoten. Daar lossen ze het ozon en keren weer terug naar de aarde.

Een raket kun je vergelijken met een trein van 100 wagons. Normaalgesproken zijn 99 wagons gevuld met brandstof en vervoert alleen de eerste wagon reizigers of goederen.

In deze ozonraket is dat precies andersom. Er is relatief weinig brandstof nodig. Door nieuwe ontdekkingen heeft men een waterstofmotor ontwikkeld, die maar een fractie nodig heeft van de brandstof die vroeger voor een raket gebruikt werd.

Op ieder continent staan een paar ozonfabrieken. Er worden iedere dag tientallen raketten afgeschoten. Op Antarctica wordt in de periode vanaf september extra ozon de ruimte ingeschoten.

Sonja Rosing

Water naar de zee dragen

De zeedijken en duinen rond ons land zullen in de komende tijd wel verhoogd gaan worden, maar... wat gebeurt er aan de andere kant:

de Maas, de Rijn en de IJssel

zullen grote hoeveelheden water af moeten voeren, dus komt veel water via de IJssel onze kant op.

Alle windmolens ombouwen en van een waterrad voorzien om het water met grote snelheid naar de zee te pompen, is niet genoeg.

Met z'n allen - de Flevolandse - moeten we

de polder leeghozen, om te voorkomen dat onze huizen volstromen.

'Water naar de zee dragen' is dan bijzonder zinvol werk.

Het zorgt bovendien voor een hechte sociale band.

Fred van Welie

Het Fluitketelmeer:

Breng het water in het Ketelmeer aan de kook.

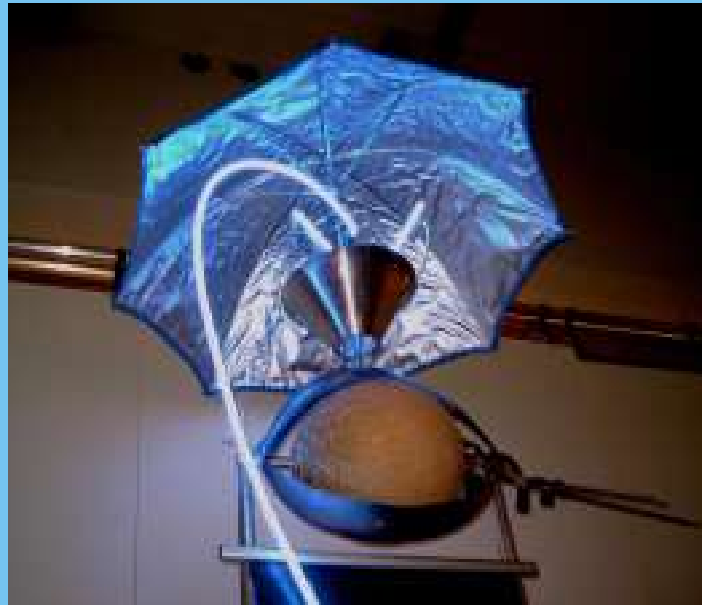
Vang het gas op in een enorme paraplu

zodat het neerslaat in een trechter.

Drijf de stoom naar gebieden met watertekort.

Het water moet, in de Nederlandse handelsgeest,

natuurlijk wel geld opleveren.

Object: Jos Akkermans en Ivo Winnubst

Een week geleden, op zondag, de eerste dag, liep ik met mijn hond over de duinen naar het strand. Op de top van het duin zag ik dat de zee zo hoog stond dat er geen strand meer te zien was. Thuisgekomen luisterde ik naar de radio en hoorde toen dat de zee, door het smeltende poolijs, in één nacht ruim 2 meter was gestegen.

Direct moest er iets worden ondernomen. Zonder lang na te denken ging ik bellen met het waterleidingbedrijf.

'Kunt u zout water zó zuiveren dat het zoet wordt?'

'Ja, dat kan', kreeg ik als antwoord.

'Kan het vandaag? De zeespiegel stijgt met de minuut!'

'Ja, dat moet kunnen.'

'Dat zoete water moet dan naar de huishoudens, naar de fabrieken en pompstations.'

'Waarom', vroegen ze?

'Omdat ik een plan heb. Leggen jullie maar pijpleidingen aan.'

'Willen jullie het ook aan alle waterleidingbedrijven van de hele wereld doorgeven, zodat het overal gebeurt?'

En zo geschiedde het. Het werd avond en het werd morgen en ik zag dat het goed was.

Op de tweede dag belde ik met de auto-industrie, want ik had eens gehoord dat auto's op waterstof konden rijden.

'Kunnen jullie vandaag alle auto's zó ombouwen dat ze op waterstof kunnen rijden?'

'Waarom?', vroegen ze.

'Er is haast bij', zei ik, 'het zeewater komt tot halverwege de duinen. Zo snel mogelijk moet het water voor milieuvriendelijke zaken worden gebruikt. Alle auto's moeten rijden op waterstof.'

'Het kan wel, maar dan moet dat water nog wel eerst even gesplitst worden in waterstof en zuurstof en dan moeten de auto's even worden omgebouwd.'

'Kan dat vandaag nog?', vroeg ik.

'Nee', zeiden ze, 'dat wordt morgen.'

'Vooruit', zei ik en ik zag dat het goed was. Het werd avond en morgen.

Op de derde dag belde ik met de oliemaatschappijen.

'Zouden jullie willen overstappen van benzine naar waterstof? De auto's worden al omgebouwd.'

'Ja', antwoordden ze, 'dat wilden we al heel lang doen. Benzine de deur uit en alle verkeer overstappen op waterstof.'

'We gaan vandaag de tankstations ombouwen en dan kunnen de auto's morgen al waterstof tanken.'

'Geweldig', zei ik, 'dat is nog eens snel!'

Dus op woensdag reden de auto's en vrachtwagens op waterstof. Het werd avond en morgen en ik zag dat het goed was.

Op de vierde dag moest ik even alle fabrieken laten ombouwen, zodat de energie die ze gebruiken alleen maar van waterstof afkomstig was. Ik regelde dit maar op de computer. Via internet heb ik alle fabrieken benaderd.

'Willen jullie vandaag beginnen met het ombouwen van jullie fabriek?'

'Waarom?', vroegen ze.

Nadat ik het had uitgelegd, wilden ze meteen meewerken.

'Okay', zeiden ze.

Op donderdag was alles klaar. Wereldwijd, want met internet bereik je veel. Alle fabrieken liepen op water en ik zag dat het goed was. Het werd avond en morgen.

Nu nog de vliegtuigen. Die gebruiken veel brandstof, dus veel zeewater als we ze ombouwden. De vliegtuigindustrie was er wel voor te porren. Ze deden al jaren onderzoek; nu was de tijd gekomen om de toestellen om te bouwen. Op de vijfde dag, laat in de middag, begonnen ze. Vroeg in de morgen waren ze klaar.

Alle zuurstof die over was, nadat zuurstof en waterstof waren gesplitst, liet ik in zakjes doen en opsturen naar vervuilde steden. Konden ze daar genieten van schone lucht uit een zakje.

Op de zesde dag liet ik een grote fabriek bouwen op de noordpool. Deze fabriek liep natuurlijk ook op waterstof. Zo konden men grote blokken ijs maken van het zeewater. Vanaf dat moment konden de ijsberen weer rustig leven.

In zes dagen loste ik het probleem op van het smeltende ijs. Op de zevende wandelde ik met mijn hond over het strand en ik zag dat het goed was.

Anita de Harde

